

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ
ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝΓΡΑΦΕΙΑ
ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΕΝ ΤΗ ΑΚΑΔΗΜΕΙΑ

ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

Ἐκδιδόμενον τῇ ἐπιμελείᾳ ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν κ. κ. Γ. Ν. Χατζιδάκι, Κ. Γ. Ζησιου καὶ Ι. Μ. Δαμβέρρη, διευθύνοντος.

ΕΚΤΥΠΟΥΝΤΑΙ
ΕΙΣ 20,000
ΑΝΤΙΤΥΠΩΝ
ΚΑΙ
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ
ΔΩΡΕΑΝ

Ο ΔΙΑΓΟΡΑΣ ΤΩΝ ΕΘΝΩΝ

Κατὰ τοῦτο διαφέρει ἡ μήτηρ Ἑλλάς ἀπὸ τὸ ἐνδοξον αὐτῆς τέκνον τὸν Διαγόραν: Νικητῆς ὁ ἀριστεύς ἐκεῖνος, ὁ θαλοὺς δάφνης καὶ τρίποδας καὶ κρατῆρας ἱεροὺς ἀποκομίσας, ὡς ἔπαθλα ἐκ τῶν ἀγῶνων, εἰς τὰ Ὀλύμπια, τὰ Ἴσθμια, τὰ Νέμεα, τὰ Παναθήναια, τὰ Ἡράκλεια, τὰ Ἐλευθέρια, τὰ Θεοξένεια, τὰ Αἰάκεια, δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐπιζῆση τόσης εὐδαιμονίας, ὅτε, νικηταὶ ἐπίσης οἱ υἱοὶ τοῦ καὶ ἀνευφημούμενοι, ἔστεφαν αὐτὸν μετὰ τοὺς στεφάνους των καὶ ἀναστηκώσαντες τὸν ἔφερον ἐν μέσῳ τῆς πανελληνίου συγκινήσεως πρὸς τὸν βωμὸν τοῦ Διός. Νικήτρια αὕτη εἰς τόσους ἀγῶνας καὶ ἐγειρομένη ὑπὸ τῶν ἀνεφημούμενων υἱῶν τῆς ζῆ καὶ θά ζῆση.

Κατὰ τὰ ἄλλα, ὅπως ὁ Δαμάγητος καὶ ὁ Ἀγησίλαος τοῦ Διαγόρα, οὕτω καὶ τὰ τέκνα τῆς συγχρόνου Ἑλλάδος συνεχίζουσι, τὴν ἱεράν παράδοσιν καὶ στεφανούμενα ὑπὸ τῆς παγκοσμίου ἐκτιμήσεως, ἀφαιροῦντιν ἐκ τῶν κεφαλῶν αὐτῶν τὴν δάφνην καὶ μετ' εὐλαβείας ἐπιθέτουσιν αὐτὴν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῆς Πατρίδος.

Μεταξὺ τῶν Ὀλυμπιονικῶν τῶν ληξάντων ἀγῶνων ἀστεφάνωτοι μὲν διὰ τοῦ κοτίου, ἀλλὰ στεφθέντες νοερῶς ὑφ' ὀλοκλήρου τοῦ Πανελληνίου, δύο διεκρίθησαν ἀριστεῖς, μετὰ τούτων δὲ τὴν δάφνην ἐστεφανωμένη ἡ Πατρίς αἰσθάνεται τὴν θείαν τοῦ Διαγόρα εὐδαιμονίαν καὶ χαίρει τὴν χαρὰν τοῦ τὴν ἀπειρον.

Διότι χάρις εἰς αὐτοὺς τὴν μακαρίζουσι τὰ Ἔθνη τοιοῦτους γεννώσαν υἱούς. Διότι χάρις εἰς αὐτοὺς ἡ θαυμασία ἀληθῶς ἑλληνικὴ φύσις, ἡ παρὰ τὰς ἐλλείψεις μακρῶν καὶ ἐνδελεχῶν προπονήσεων καταγαγοῦσα τοσαύτας νίκας, ὥστε ἀπαράσκευος σχεδὸν ν' ἀμιλλᾶται καὶ νὰ κατισχύῃ ἐν τῷ σταδίῳ τῶν διεθνῶν ἀγῶνων—θὰ δυνήθῃ τάχιστα, διαμορφουμένη καὶ διαπλαττομένη δεόντως, νὰ ἀμφισβητῆ πᾶν ἔπαθλον καὶ νὰ ἀξιοῦται παντὸς πρωτείου ἐν τῷ παγκοσμίῳ συναγωνισμῷ. Διότι τέλος χάρις εἰς τοὺς νέους τούτους Δαμαγήτους καὶ Ἀγησιλάους, οἵτινες φέρουσι τὰ ὄνόματα Ρόστοβιτς καὶ Τσανακλῆς, ἀλληλοδιάδοχοι γενεαὶ ἐγγόνων καὶ δισεγγόνων, ἐξασφαλίζουσαι τὴν νίκην, θὰ στέφωσιν ἐπὶ σειράν Ὀλυμπιάδων τὴν τετιμημένην κεφαλὴν τοῦ Διαγόρα τῶν Ἐθνῶν τῆς μητρὸς Ἑλλάδος.

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακὴ Σαμαρείτιδος

(Ἰωάν. Κεφ. 4, 5, 44)

Κείμενον

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς εἰς πόλιν τῆς Σαμαρείας λεγομένην Σιχάρ, πλησίον τοῦ χωρίου ὃ ἔδωκεν Ἰακώβ Ἰωσήφ τῷ υἱῷ αὐτοῦ· ἦν δὲ ἐκεῖ πηγὴ¹ τοῦ Ἰακώβ. Ὁ οὖν Ἰησοῦς κεκοπιακῶς ἐκ τῆς ὁδοπορίας ἐκαθέζετο οὕτως² ἐπὶ τῇ πηγῇ, ὥρα ἦν ὡσεὶ ἕκτα. Ἐρχεται γυνὴ ἐκ τῆς Σαμαρείας ἀντλήσαι ὕδωρ. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς Δός μοι πιεῖν· οἱ γὰρ μαθηταὶ αὐτοῦ ἀπεπληθύθησαν εἰς τὴν πόλιν ἵνα τροφᾶς ἀγοράσωσι· λέγει οὖν αὐτῷ ἡ γυνὴ ἡ Σαμαρείτις. Πῶς σὺ Ἰουδαῖος ὢν παρ' ἐμοῦ πιεῖν αἰτεῖς, οὐσὺς γυναικὸς Σαμαρείτιδος; οὐ γὰρ συγχρῶνται Ἰουδαῖοι Σαμαρείταις. Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῇ. Εἰ ἤδεις τὴν δωρεάν τοῦ Θεοῦ, καὶ τίς ἐστὶν ὃ λέγων σοι, Δός μοι πιεῖν, σὺ ἂν ἤτησας αὐτόν, καὶ ἔδωκεν ἂν σοι ὕδωρ ζῶν. Λέγει αὐτῷ ἡ γυνὴ. Κύριε οὔτε ἀντλήμα³ ἔχεις, καὶ τὸ φρέαρ ἐστὶ βαθύ, πῶθεν ἔχεις, τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν; καὶ μὴ σὺ μείζων εἶ τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἰακώβ, ὃς ἔδωκεν ἡμῖν τὸ φρέαρ, καὶ αὐτὸς ἐξ αὐτοῦ ἔπιε, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ τὰ θρέμματα αὐτοῦ; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτῇ. Πᾶς ὃ πίνων ἐκ τοῦ ὕδατος τούτου διψήσει πάλιν· ὃς δ' ἂν πῖνῃ ἐκ τοῦ ὕδατος οὗ ἐγὼ δώσω αὐτῷ οὐ μὴ διψήσῃ εἰς τὸν αἰῶνα, ἀλλὰ τὸ ὕδωρ ὃ δώσω αὐτῷ γενήσεται ἐν αὐτῷ πηγὴ ὕδατος ἀλλομένου εἰς ζῶν αἰώνιον.⁴ Λέγει πρὸς αὐτόν ἡ γυνὴ. Κύριε, δός μοι τοῦτο τὸ ὕδωρ, ἵνα μὴ διψῶ μηδὲ ἔρχομαι ἐνθάδε ἀντλεῖν. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς. Ὑπαγε,⁵ φώνησον τὸν ἄνδρα σου, καὶ ἔλθε ἐνθάδε. Ἀπεκρίθη ἡ γυνὴ καὶ εἶπεν. Οὐκ ἔχω ἄνδρα. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς. Καλῶς εἶπας, ὅτι ἄνδρα οὐκ ἔχω, πέντε γὰρ ἄνδρας ἔσχες καὶ νῦν δὲ ἔχεις οὐκ ἔστι σου ἀνὴρ· τοῦτο ἀληθὲς εἶρηκας. Λέγει αὐτῷ ἡ γυνὴ. Κύριε θεωρῶ ὅτι προφήτης εἶ σὺ· οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν τούτῳ τῷ ὄρει προσεκύνθησαν· καὶ ὑμεῖς λέγετε ὅτι ἐν Ἱεροσολύμοις ἐστὶν ὁ τόπος, ὅπου δεῖ προσκυνεῖν. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς. Ἰναὶ πιστευσόν μοι, ὅτι ἔρχεται ὥρα, ὅτε οὔτε ἐν τῷ ὄρει τούτῳ, οὔτε ἐν Ἱεροσολύμοις προσκυνήσετε τῷ πατρὶ· ὑμεῖς προσκυνεῖτε ὃ οὐκ εἶδατε· ἡμεῖς προσκυνοῦμεν ὃ οἶδαμεν· ὅτι ἡ σωτηρία ἐκ τῶν Ἰουδαίων ἐστὶν· ἀλλ' ἔρχεται ὥρα καὶ νῦν ἐστὶν, ὅτε οἱ ἀληθῖνοὶ προσκυνῶσι τῷ πατρὶ ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ· καὶ γὰρ ὁ πατὴρ τοιοῦτους ζητεῖ τοὺς προσκυνοῦντας αὐτόν. Πνεῦμα ὁ Θεός· καὶ τοὺς προσκυνοῦντας αὐτόν ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν. Λέγει αὐτῷ ἡ γυνὴ. Οἶδα ὅτι Μεσίας ἔρχεται, ὃ λεγόμενος Χριστός· ὅταν ἔλθῃ ἐκεῖνος, ἀναγγελεῖ ἡμῖν πάντα. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς. Ἐγὼ εἰμι ὃ λαλῶν σοι. Καὶ ἐπὶ τούτῳ ἤλθον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ ἐθαύμασαν ὅτι μετὰ γυναικὸς ἐλάλει· οὐδεὶς μὲντοι εἶπε, τί ζητεῖς ἢ τί λαλεῖς μετ'.

αὐτῆς;— Ἀφῆκεν οὖν τὴν ὑδρίαν αὐτῆς ἡ γυνὴ καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν πόλιν· καὶ λέγει τοῖς ἀνθρώποις. Δεῦτε ἴδετε ἄνθρωπον, ὃς εἶπέ μοι πάντα ὅσα ἐποίησα· μήτι οὗτός ἐστιν ὁ Χριστός; Ἐξῆλθον οὖν ἐκ τῆς πόλεως καὶ ἤρχοντο πρὸς αὐτόν. Ἐν δὲ τῷ μεταξύ ἠρώτων αὐτὸν οἱ μαθηταὶ λέγοντες Ραββί, φάγε. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς. Ἐγὼ βρωσὼν ἔχω φαγεῖν, ἢν ὑμεῖς οὐκ οἴδατε. Ἐλεγον οὖν οἱ μαθηταὶ πρὸς ἀλλήλους. Μήτις ἦνεγκεν αὐτὸ φαγεῖν; Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς. Ἐμὲν βρωμά ἐστιν, ἵνα ποιῶ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με, καὶ τελειώσω αὐτοῦ τὸ ἔργον· οὐχ ὑμεῖς λέγετε, ὅτι ἐτι τετράμηνόν ἐστι, καὶ ὁ θερισμὸς ἔρχεται; ἰδοὺ λέγω ὑμῖν, ἐπάρατε τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν, καὶ θεάσασθαι τὰς χώρας, ὅτι λευκαὶ εἰσι πρὸς θερισμὸν ἡδὴ· καὶ ὁ θερίζων μισθὸν λαμβάνει καὶ συνάγει καρπὸν εἰς ζωὴν αἰώνιον, ἵνα καὶ ὁ σπείρων ὁμοῦ χαίρει καὶ ὁ θερίζων. Ἐν γὰρ τούτῳ ὁ λόγος ἐστὶν ὁ ἀληθινός, ὅτι ἄλλος ἐστὶν ὁ σπείρων καὶ ἄλλος ὁ θερίζων· ἐγὼ ἀπέστειλα ὑμᾶς θερίζειν ὃ οὐχ ὑμεῖς κεκοπιάκατε, ἄλλοι κεκοπιάκασι, καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν κόπον αὐτῶν εἰσεληλύθατε. Ἐκ δὲ τῆς πόλεως ἐκείνης πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν τῶν Σαμαρειτῶν, διὰ τὸν λόγον τῆς γυναικὸς μαρτυροῦσης. Ὅτι εἶπε μοι πάντα ὅσα ἐποίησα. Ὡς οὖν ἦλθον πρὸς αὐτὸν οἱ Σαμαριταῖται, ἠρώτων αὐτὸν μείναι παρ' αὐτοῖς, καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ δύο ἡμέρας, καὶ πολλῶν πλείους ἐπίστευσαν διὰ τὸν λόγον αὐτοῦ, τῇ τε γυναικὶ ἔλεγον. Ὅτι οὐκέτι διὰ τὴν σὴν λαλίαν πιστεύομεν· αὐτοὶ γὰρ ἀκηκόαμεν, καὶ οἴδαμεν ὅτι οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ σωτὴρ τοῦ κόσμου ὁ Χριστός.

Σημειώσεις.

1) Π η γ ἡ—φρέαρ. 2) Ἐ κ α θ ἔ ζ ε τ ο ο ὕ τ ω ς ἀπλῶς καὶ ὡς ἔτυχε, ἐπὶ τοῦ ἐδάφους 5) Ἐ κ τ ἡ—ἡ καθ' ἡμᾶς μεσημβρία. 3) Ἀ ν τ λ ἡ μ α—σχοινοῖν δι' οὐ καταβιβάζουσι θορυβίον εἰς φρέαρ καὶ ἐξάγουσιν ὕδωρ. 4) Ἀ λ λ ο μ ἔ ν ο υ ε ἰ ς ζ ῶ ἡ γ α ἰ ὄ ν ο υ.—Τὸ ὅποιον ἀναδύσει· καὶ παρέχει εἰς τοὺς πίνοντας αὐτὸ ζωὴν αἰώνιον. 5) Ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν παράκλησιν τῆς γυναικὸς, ἵνα δώσῃ αὐτῇ τὸ ὕδωρ ἐκεῖνο τὸ ζῶν, δὲν ἀποκρίνεται ἀμέσως, ἀλλὰ θέλει πρότερον νὰ φέρῃ αὐτὴν εἰς συναισθησιν τῆς ἡθικῆς αὐτῆς καταστάσεως, εἰς ἣν μετὰ τέχνης εἰσάγει αὐτὴν.

ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

ΕΡΜΗΝΕΙΑ—ΤΟ ΖΩΝ ΥΔΩΡ

Ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ὁ Ἰησοῦς ἔρχεται εἰς τὴν πόλιν τῆς Σαμαρείας, ἡ ὁποία λέγεται Σιχάρ, καὶ ἡ ὁποία εἶναι πλησίον τοῦ μέρους τοῦ ὁποίου ὁ Ἰακώβ ἔδωκεν εἰς τὸν υἱὸν αὐτοῦ Ἰωσήφ. Ἐκεῖ ἦτο πηγὴ τοῦ Ἰακώβ. Ὁ Ἰησοῦς κατάκοπος ἐκ τῆς ὁδοπορίας, ἐκάθησεν ὡς ἐξηνητημένος ὑπὸ τοῦ κόπου, παρὰ τὴν πηγὴν. Ἦτο δὲ μεσημβρία περὶ τοῦ. Ἐρχεται μία γυνὴ Σαμαρεῖτις διὰ νὰ πάρῃ νερόν, καὶ ὁ Ἰησοῦς λέγει εἰς αὐτήν. Δός μοι νὰ πῶ. Ἐξήτησε δὲ νερόν διότι οἱ μαθηταὶ εἶχον μεταβῆ εἰς τὴν πόλιν διὰ ν' ἀγοράσῃσι τροφάς. Ἡ Σαμαρεῖτις γνωρίζασα ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ὅτι ὁ ὁμιλῶν πρὸς αὐτὴν ἦτο Ἰουδαῖος ἐξεπλάγη καὶ ὑπεθυμίζων εἰς αὐτὸν ὅτι οἱ Ἰουδαῖοι δὲν ἔχουσιν οὐδεμίαν σχέσιν πρὸς τοὺς Σαμαρεῖτας ἐκφράζει σύναμα εἰς αὐτὸν τὴν ἀπορίαν αὐτῆς πῶς ζητεῖ ὕδωρ παρ' αὐτῆς. Τότε ὁ Ἰησοῦς χωρὶς νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὴν παρατήρησιν τῆς γυναικὸς ἔρχεται νὰ διεγείρῃ ἐν τῇ γυναικὶ τὴν ἀντίληψιν αὐτῆς, εἰς τὸ νὰ ἐνοήσῃ αὐτόν, καὶ συγχρόνως νὰ προσπαρηρακεύσῃ ἐν αὐτῇ τὴν σωτηρίαν αὐτῆς. Ἐὰν ἐπίνοασκες τίς εἶμαι καὶ ποία χάρις τοῦ Θεοῦ σοῦ προετοιμάζεται, σὺ θά μου ἐξήτεις καὶ θά σοι ἐδίδον ὕδωρ ζῶν. Ἡ γυνὴ λέγει εἰς τὸν Ἰησοῦν. Κύριε, δὲν ἔχεις πῶς ν' ἀνασύρῃς νερόν, καὶ

διὰ τῶν χειρῶν σου δὲν δύνασαι, διότι τὸ φρέαρ εἶναι βαθύ. Πόθεν λοιπὸν ἔχεις τὸ ρέον ὕδωρ, τὸ ζῶν ὕδωρ, μήπως σὺ εἶσαι μεγαλύτερος τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἰακώβ, ὅστις ἔδωκεν εἰς ἡμᾶς τὸ φρέαρ, καὶ τὸ ὕδωρ αὐτοῦ τόσον καλὸν εἶναι ὥστε καὶ αὐτός ἐξ αὐτοῦ ἔπιε, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ τόσον ἄφρονον ὥστε καὶ τὰ ζῶα αὐτοῦ ὄλα ἐποτίσθησαν ἐξ αὐτοῦ; Καὶ ὁ Κύριος ἀνυψοῖ τὸν νοῦν τῆς Σαμαρεῖτιδος ἀπὸ τοῦ ὑλικοῦ ὕδατος, εἰς τὸ πνευματικὸν ὕδωρ, περὶ οὗ ὁμίλησεν εἰς αὐτήν. Ἄλλ' ἡ γυνὴ ἐξακολουθεῖ μὴ δυναμένη νὰ ἐνοήσῃ περὶ τίνος ὕδατος ὁμιλεῖ εἰς αὐτήν ὁ Ἰησοῦς. Τότε στρέφει εἰς ἄλλο δέλεαρ αὐτήν. Πήγαινε καὶ φέρε τὸν σύζυγόν σου ἐδῶ. Ἄλλὰ δὲν ἔχω σύζυγον. Καλῶς εἶπες ὅτι δὲν ἔχεις σύζυγον· διότι ἔλαβες πέντε, καὶ ὁ ἀνὴρ τὸν ὁποῖον σήμερον ἔχεις δὲν εἶναι νόμιμός σου σύζυγος. Τοῦτο ἀληθῶς εἶπες. Τότε ἡ γυνὴ ἐκπλαγεῖσα ἀναγνωρίζει αὐτὸν προφήτην ἀφ' οὗ ἠδυνήθη νὰ διαγνώσῃ τὰ κατ' αὐτήν, καὶ ἐπωφελομένη τῆς συναντήσεως αὐτῆς ταύτης πρὸς ἄνθρωπον τοῦ Θεοῦ ζητεῖ νὰ λύσῃ ἐν ζήτημα τὸ ὅποιον ὑφίστατο κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν μεταξὺ Ἰουδαίων καὶ Σαμαρειτῶν. Οἱ Σαμαρεῖται ἐδέχοντο ὡς μόνον βιβλία ἱερὰ τὰ Βιβλία τοῦ Μωσέως. Ἐν αὐτοῖς δὲ καθορίζεται ὡς μόνος τόπος λατρείας τοῦ Θεοῦ ἡ Ἱερουσαλήμ. Τοῦτο ἀναφέρεται ἐν τῷ Τρίτῳ Βιβλίῳ Βασιλικῶν 9,3. Ἐφρόνουν λοιπὸν ὅτι ἠδύνατον νὰ λατρεύωσι τὸν Θεόν, ὅπου καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν ἐλάτρευαν αὐτόν. Ὁ Ἀβραάμ καὶ ὁ Ἰακώβ ἐλάτρευαν τὸν Θεόν ἐπὶ τοῦ ὄρους τούτου Γαριζίμ, τὸ ὅποιον ὑψοῦτο ἐκεῖ, καὶ οἱ Ἰουδαῖοι λέγουσιν ὅτι ἐν μόνῃ τῇ Ἱερουσαλήμ δεόν νὰ προσκυνῆται ὁ Θεός. Λέγει εἰς αὐτήν ὁ Ἰησοῦς. Μὲ ἀναγνώρισε προφήτην, λοιπὸν πιστεύσον εἰς τὸν λόγόν μου. Ἐρχεται ὥρα καθ' ἣν οὐτε εἰς τὸ ὄρος τοῦτο οὐτε ἐν Ἱερουσόλοις θὰ εἶναι οἱ μόνοι τόποι, ἐν οἷς θὰ προσκυνῆτε τὸν κοινὸν πάντων Πατέρα. Σεῖς οἱ Σαμαρεῖται, προσκεκολλημένοι εἰς μόνον τὴν Πεντάτευχον, καὶ ἀπορρίπτοντες τὰ λοιπὰ βιβλία τῆς ἀγίας Γραφῆς, ἐν οἷς ἀναπτύσσεται τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ δὲν ἔχετε τὴν ἀκριβῆ ἰδέαν περὶ Θεοῦ ἐπομένως προσκυνεῖτε ἐκεῖνον τοῦ ὁποίου ἀκριβῆ γνῶσιν δὲν ἔχετε. Ἡμεῖς, οἱ Ἰουδαῖοι τούναντίον ἔχομεν πλήρη γνῶσιν τοῦ θελήματος τοῦ Θεοῦ, ὅστις διὰ διαφόρων ἀνδρῶν κατὰ διαφόρους καιροὺς ἔχει γνωρίσῃ ἡμῖν τοῦτο, καὶ ἐπομένως ἡμεῖς προσκυνοῦμεν ἐκεῖνον τοῦ ὁποίου ἀκριβῆ γνῶσιν ἔχομεν. Καὶ γινώσκουμεν ἐν ταῖς βίβλοις τῶν ἀγίων προφητῶν βλέποντες, ὅτι ἡ σωτηρία τοῦ κόσμου θὰ προέλθῃ ἐκ τῶν Ἰουδαίων, ἐν μέσῳ τῶν ὁποίων θὰ γεννηθῇ κατὰ τὰς Γραφὰς ὁ Μεσίας. Ἄλλ' ἔρχεται ὥρα, καὶ ἔφθασεν ἡδὴ, καθ' ἣν οἱ λατρεύοντες τὸν Θεόν, ὅπως προσήκει εἰς αὐτόν, θὰ προσφέρωσιν εἰς τὸν Πατέρα λατρείαν πνευματικὴν καὶ ἀληθῆ. Διότι ὁ Πατὴρ τοιοῦτος θέλει τοὺς λάτρες αὐτοῦ. Ὁ Θεός εἶναι Πνεῦμα, καὶ ἐπομένως ὅσοι προσφέρουσι λατρείαν εἰς αὐτόν ὀφείλουσι νὰ προσφέρωσι ταύτην πνευματικὴν ἢ ἀληθινὴν.

Λέγει τότε εἰς τὸν Ἰησοῦν ἡ Σαμαρεῖτις. Εἰξεύρω καλῶς ὅτι περιμένεται ὁ Μεσίας ὁ λεγόμενος Χριστός. Ὅταν ἔλθῃ ἐκεῖνος θὰ φωνίσῃ ἡμᾶς περὶ πάντων τῶν θρησκευτικῶν ζητημάτων, τῶν ὁποίων ἡ γνῶσις εἶναι εἰς ἡμᾶς ἀνεγκαιὰ πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς. Ἐγὼ εἰμὶ ὁ ὁμιλῶν σοι. Κατ' αὐτὴν ἀκριβῶς τὴν στιγμὴν ἐφθασαν οἱ Μαθηταὶ τοῦ Ἰησοῦ ἐκ Σιχαρ, καὶ ἐξεπλάγησαν ἰδόντες τὸν Κύριον νὰ ὁμιλῆ μετὰ γυναικὸς. Ἄλλ' οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν ἐκ σεβασμοῦ εἶπε, Τί ζητεῖς παρ' αὐτῆς; ἢ τίνα ὁμιλίαν εἶχες μετ' αὐτῆς; Ἡ γυνὴ λοιπὸν ἀφῆκε τὴν ὑδρίαν αὐτῆς, καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν πόλιν, καὶ λέγει εἰς τοὺς κατοίκους τῆς Σιχαρ. Ἐλθετε νὰ ἰδῆτε ἄνθρωπον ὁ ὁποῖος εἶπέ μοι πάντα ὅσα ἔχω πράξει· Μήπως οὗτος εἶναι ὁ Χριστός; Ἐξῆλθον λοιπὸν ἐκ τῆς πόλεως καὶ

ΕΘΝΙΚΗ ΜΟΥΣΑ ΣΤΑ ΞΕΝΑ

Κλάψετε μάτια μ' κλάψετε, καὶ χύστε μαῦρα δάκρυα, ταχιά θὰ πάω σὴ ξενιτειά, στὰ ξένημα τὰ ξένα. Κύριε Μεγαλοδύναμι, μεγάλ' ἡ δύναμί σου, τοῦ ξένου δός του ξενιτειά, κ' ἀσθένεια μὴν τοῦ δίνῃς. Ἡ ἀσθένεια θέλει στρώματα, θέλει προσκεραλάδια, θέλει μανούλας ἀγκαλιά, τῆς ἀεραφῆς τὰ χέρια, θέλει νερό ἀπ' τὸν τόπο του, καὶ μῆλο ἀπ' τὴ μηλιά του.

Ο ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ ΠΑΛΑΙ ΚΑΙ ΝΥΝ

Ἐξετείνεται τὸ πάλαι ὁ Περσικὸς κολοσσός ἀπὸ τῆς Κυρηναϊκῆς ἐν Ἀφρικῇ μέχρι τοῦ Ἰνδοῦ ἐν Ἀσίᾳ καὶ τῆς Μακεδονίας ἐν Εὐρώπῃ, καὶ κατὰ τὸν Εὐριπίδην ἀτὰ τῶν βαρβάρων δοῦλα πάντα πλὴν ἐνός, τ. ἔ. πάντα τὰ ἑκατομμύρια τοῦ ἀχανοῦς ἐκείνου Κράτους ἔκυπτον δίκην δειλῶν κτηνῶν πρὸ τῶν νευμάτων τοῦ τυράννου αὐτῶν· ὃς ἐξηφανίζετο δὲ διὰ παντός ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς πᾶτα πνοῇ ἐλευθερίας, ἂν μὴ αἱ Θερμοπύλαι, ἡ Σαλαμίς, αἱ Πλαταιαὶ καὶ ὁ Μαραθὼν κλπ. ἀπεδείκνυον ὅτι τοῦ κολοσσοῦ ἐκείνου οἱ πόδες ἦσαν ἐκ πηλοῦ.

Ἐξῆπλοῦτο καὶ κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρελθόντος αἰῶνος ἡ τυραννία τῶν Τούρκων ἐπὶ τῶν τριῶν περὶ τὴν Μεσόγειον θάλασσαν ἡπείρων, καὶ πάντες ἔτρεμον πρὸ τοῦ ὄγκου καὶ τῆς θρασύτητος αὐτῶν, ἡ δὲ λεγομένη ἱερὰ συμμαχία τῶν Χριστιανικῶν Δυνάμεων κατεδίωκεν ἀπηνῶς καὶ ἠγωνίζετο πάσῃ δυνάμει νὰ καταπνίξῃ πᾶσαν πρὸς ἐλευθερίαν τάσιν τῶν καταπιεζομένων Χριστιανικῶν λαῶν. Ἄλλὰ ἡ Ἀλαμάννα, τὸ Χάνι τῆς Γραβιάς, ἡ Φουντάνα, τὸ Βαλτέτσι, ἡ Τρίπολις, τὰ Δαχρονάκια, τὸ Πέτα, ἡ Χίος, τὰ Ψαρά, ὁ Καρηρέος, ἡ Σάμος, ὁ Γέροντας, τὸ Κερπηνήσι, τὸ Μεσολόγγι, τὸ Φάληρον, τὸ Μανιάκι, τὸ Δίστομον, ἡ Κάννεβα, ὁ Κρουσῶνας, τὸ Μελιδόνι, τὸ Φραγκοκάστελλον, τὰ Χάλαρα, ἡ Πέτρα κλπ. κλπ. κατέδειξαν εἰς ὅλον τὸν κόσμον ὅτι οὐτε τῶν Ἀσιατικῶν βαρβάρων ἡ μεγάλη δύναμις οὔτε τοῦ Μότεριχ καὶ τῶν ὁμοίων αὐτῶ ἀριστοτεχνῶν τοῦ ψεύδους αἱ δολοπλοκίαι ἦσαν ἱκαναὶ νὰ καταπνίξωσιν ἐπὶ μακρὸν χρόνον τὴν ἐλευθερίαν, ἣτις ἔχει στήσῃ τὸν θρόνον αὐτῆς ἐπὶ τῆς καρδίας τῶν γενναίων ἀνδρῶν. Ὁ δαυλὸς τοῦ Κανάρη, τὸ τρομπόνι τοῦ Μιαούλη, τὸ καρποφίλι τοῦ Κολοκοτσῶνη καὶ Καρκαϊσκῆ δὲν διέσπρηναν μόνον τὰ σιδηρὰ δεσμά τῆς Τουρκικῆς δουλείας ἀλλὰ καὶ τὰς περιπέτους πλεκτάνας τῶν διπλωματῶν, καὶ αἱ λαχαὶ τῶν ἐπὶ ἑπταετίαν ὄλην ἀγωνιζομένων Ἑλλήνων οὐ μόνον συνεχίησαν πάντας τοὺς πολιτισμένους Χριστιανικοὺς λαούς, ἀλλὰ καὶ ἐπέισαν αὐτοὺς, διδάχθεντας καὶ παραδειγματισθέντας ἐκ τῶν Ἑλλήνων, νὰ θραύσωσι τὰς ἀλύσεις, τὰς ὁποίας μετὰ περισσῆς τέχνης εἶχον περιβάλλει περὶ τὸν τράχηλον αὐτῶν αἱ μισηλευθεραὶ Κυβερνήσεις τῶν λεγομένων Χριστιανικῶν Κρατῶν.

Οὕτω τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος καὶ τὸ πάλαι καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἐγένετο διδάσκαλος καὶ παράδειγμα συμπαντος τοῦ πολιτισμένου κόσμου πρὸς ἀνάκτησιν ἢ διατήρησιν τῆς θείας ἐλευθερίας. Καὶ σημειωτέον ὅτι καὶ τὸ ἀρχαῖον κατ'ὀρθομαθῆ διέπραξεν ἡ Ἑλλὰς ὅτε ἦτο διηρημένη εἰς πολυαριθμοὺς ἐπικρατείας καὶ ἐφαίνετο ἀσθενής, καὶ τὸ νεώτερον τὸ τοῦ Ἰθ' αἰῶνος ἐπέτυχεν, ὅτε ἐδοῦλευ καὶ ἦτο πτωχὴ, ἀσύντακτος καὶ ἀσθενής. Ἄλλ' ἂν ἦτο διηρημένη πολιτικῶς καὶ ἐφαίνετο ἀσθενής τὸ πάλαι, ἂν πτωχὴ, ἀσύντακτος καὶ

1 Το παρὸν ἄρθρον, τακτικῶς συνειργάτου τῶν «Πατρῶν», ἐδημοσιεύθη ἐν τῷ πανηγυρικῷ φύλλῳ τῶν Θερμοπυλαίων τῆς Νέας Ἰγέρης, ὅθεν μεταφέρομεν εἰς τὰ «Πατρία».

αδύνατος ἐπ' ἐσχάτων, ἀλλ' ἦτο ἠνωμένη ἐν τῇ ἀγάπῃ πρὸς τὴν πατρίδα, πλουσία ἐν τῷ ἐνθουσιασμῷ ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας, καὶ ἰσχυρά ἐν τῇ εὐσεβείᾳ καὶ τῇ πίστει πρὸς τὸν Θεὸν τῶν πατέρων αὐτῆς καὶ πρὸς τὸ δίκαιον. Διὰ τοῦτο δὲ καὶ ἐπέτυχε τοῦ σκοποῦ αὐτῆς, καὶ διὰ τοῦτο ἐδοξάσθη ὑπὲρ πάσαν ἄλλην γῆν ἐν τῷ κόσμῳ.

Καὶ σήμερον πάλιν χαλκεύουσιν οἱ δολοπλόκοι τῆς πολιτικῆς τέχνης μύσται ἐν Μυστέγγῃ καὶ ἀλλαχοῦ πολλαχοῦ σιδηρὰ δεσμὰ διὰ τοὺς Ἕλληνας, καὶ σήμερον ἀκόμη ἡ τυραννία καὶ ἡ βαρβαρότης τῶν Τούρκων τῆς Ἀσίας ἐπικάθηται ἐπὶ τοῦ τραχήλου πολλῶν Χριστιανῶν. Ἄλλ' ἡ θερμὴ ἀγάπη πρὸς τὴν ἐνδοξὸν ἡμῶν πατρίδα, ὁ ἱερὸς ἐνθουσιασμὸς ὑπὲρ τῆς ἀπελευθερώσεως τῶν ἀδελφῶν μας, ἡ σταθερὰ, ἡ ἀδαμαντίνη πίστις εἰς τὸν Θεὸν τῶν πατέρων μας, εἰς τὸ προφανὲς δίκαιον καὶ τὸ μέλλον τῆς ἀδραμάστου, τῆς αἰωνοβίου φυλῆς μας, θέλουσι δώσει καὶ πάλιν

διδάγματα καὶ παραδείγματα ὅμοια τοῖς ἄλλοτε καὶ θέλουσιν ἐξέλθῃ νικηφόροι ἐκ τῆς πάλης. Περὶ τούτου μόνον ἀμαθὴς ἢ κακόβουλος δύναται ν' ἀμφιβάλλῃ.

ΤΩΝ ΠΑΛΑΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

Μία γνώμη καθ' ἑβδομάδα.

Τέχνας καὶ βιομηχανίαν! ὄχι ὄλοι γράμματα.

Γεώργιος Γεννάδιος

ΒΡΑΧΕΙΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Κ. Α. Α. Σίφρον. Μ. Δ. Π. (. . .) Εὐγ. Τ. Κέρκων. Ἀπεστάλησαν.— Ὑποδόβωλφ Ὀρθότατον ἀλλὰ ἐκτὸς τοῦ κύκλου τῶν ἡμετέρων ἐργασιῶν.— Ι. Ν. Δ. Δονδίνων. Ἐλήρθη, θά γράψωμεν.— Ἐπ. Α. Ὁξύλιθον Ἀπεστάλησαν.

Λ Α Χ Ε Ι Ο Ν

ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ 1906.—ΔΡΑΧΜΑΙ 900000 ΚΕΡΔΗ

Ἐκαστον γραμματίον ἰσχύον διὰ 4 κληρώσεις δρ. 4.

4 Μεγάλα κέρδη ἐξ 100.000 Δραχμῶν, 4 κέρδη ἐξ 25.000 δραχμῶν, 4 ἐκ 10.000 δραχμῶν, 12 ἐκ 5.000 δραχμῶν, 20 ἐκ 1.000 δραχμῶν, 1644 ἐκ 100 δραχμῶν καὶ 2312 ἐκ 50 δραχμῶν.

Ἐν ὄλῳ ΤΕΣΣΑΡΕΣ ΧΙΛΙΑΔΕΣ κερδίζοντες ἀριθμοί.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἔντοκοι καταθέσεις

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα δέχεται ἐντόκους καταθέσεις εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια καὶ εἰς χρυσὸν, ἢ τοὶ εἰς φράγκα καὶ λίρας στερλίνας ἀποδοτέας εἰς ὠρισμένην προθεσμίαν ἢ διαρκῶς. Αἱ εἰς χρυσὸν καταθέσεις καὶ οἱ τόκοι πληρώνονται εἰς τὸ αὐτὸ νόμισμα εἰς ὃ ἐγένετο ἡ κατάθεσις εἰς χρυσὸν ἢ δι' ἐπιταγῆς ὀψεως (cheque) ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ κατ' ἐκλογὴν τοῦ ὁμολογιούχου. Τὸ κεφάλαιον καὶ οἱ τόκοι τῶν ὁμολογιῶν πληρώνονται ἐν τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι καὶ τῇ αἰτήσεϊ τοῦ καταθέτου ἐν τοῖς ὑποκαταστήμασι τῆς Τραπεζῆς.

Τόκοι τῶν καταθέσεων

1	1)2	τοῖς ο)ο κατ' ἔτος	δια	κατ.	6	μην.
2					1	ἔτους
2	1)2				2	ἔτων
3					4	
4					5	

Αἱ ὁμολογίαι τῶν ἐντόκων καταθέσεων ἐκδίδονται κατ' ἐκλογὴν τοῦ καταθέτου ὀνομαστικαὶ ἀνώνυμοι.

ΝΟΣΟΚΟΜΕΟΝ

ΝΕΥΡΙΚΩΝ ΝΟΣΗΜΑΤΩΝ

ΕΝ ΠΑΤΗΣΙΟΙΣ

Ὁδὸς Μιχαὴλ Νομικοῦ, ἀριστερὰ τοῦ Λυσοστρατείου

Διευθυντῆς Σ. Γ. ΒΛΑΒΙΑΝΟΣ

Νευρολόγος καὶ Φρενολόγος

Κλίνει ἀπὸ 10-20 δραχμῶν δι' ἡμέρας

Ἀριθ. Τηλεφώνου 314

Κανονισμὸς καὶ Πληροφορίαι

Ὁδὸς Ζήνωνος, 16. — Ἀριθ. Τηλεφ. 200.

ΟΡΦΑΝΟΤΡΟΦΕΙΟΝ
ΧΑΤΖΗ-ΚΩΣΤΑ

ΜΕΓΑ ΕΠΗΠΛΟΗΘΕΙΟΝ

Τὸ μέγιστον τοῦτο τῶν ἐν Ἑλλάδι ἐργοστασιῶν ἐπιπλωμάτων λειτουργεῖ ὑπὸ ἐνὸς ἤδη ἔτους μόνον διὰ λισμὸν τοῦ Ὀρφάνοτροφείου ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ γνωστοῦ καλλιτέχνου κ. Α. Πολυχρόνη τοῦ ἐν Παρισίοις ἐπὶ μακρὰν ἐξασκηθέντος.

Πᾶσαν τὴν ἔσληαν ὡς καὶ ἄλλα διάφορα ἀντικείμενα χρήσιμα δι' ἐπιπλα τὸ κατάστημα προμηθεύεται κατ' ἐπιπλωμάτων ἐξ Ἑβρώπης καὶ εἶναι πάντα ἐξαιρετικῆς ποιότητος.

Δύο εὐρύταται αἰθούσαι εἶναι πλήρεις ἐπιπλωμάτων στερεωτάτων καὶ καλλιτεχνικωτάτων ἐπιπλωμάτων, ἐκτελεῖται δὲ καὶ οἰαδήποτε παραγγελία μετ' ἰδιαζούσης ἀκριβείας καὶ τέχνης.

Αἱ τιμαὶ εἶναι ὠρισμέναι, τὸ δὲ μικρὸν κέρδος εἶναι ὑπὲρ τῶν ὄρων.

Ἰδιαίτερον τμήμα (ἐπιπλοστρωσίας ταπετσαρίας) ὑπὸ ἀριστον τεχνίτην.

Πᾶς ἔχων ἀνάγκην ἐπιπλωμάτων ἀδικεῖ εαυτὸν ἐὰν δὲν ἐπισκερθεῖ τὸ λαμπρὸν τοῦτο καὶ φιλανθρωπικὸν κατάστημα.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Ἐφάπαξ δρ. 2. Τετράκις δρ. 5.
Δεκάκις δρ. 10.

Εἰς τὸ φωτογραφεῖον Ν. Μπέρκου ἐν ὄδῳ Σταδίου, τελεία ἀνακαίνισις καὶ μέθοδοι Ἀμερικανικαὶ τὸ πρῶτον εἰσαγαγόμενα.

Λιθογραφεῖον Ἐργίνου ἐν τῷ περιόλῳ τῆς Βουλῆς, καλλιτεχνικαὶ ἐργασίαι παντὸς εἶδους καὶ ἐπισκεπτήρια.

περίφημος Κολώνια καὶ τὰ ἄλλα ἀρώματα Μποτσαράκου, πωλοῦνται εἰς τὸ Κουρεῖον τοῦ ἐν ὄδῳ Σταδίου.

Βιβλιοδετεῖον Ν. Καρυωτάκη, συνιστώμενον διὰ τὴν φιλοκαλίαν, στερεότητα καὶ εὐθηνίαν. Ὁδὸς Χρυσοσπηλαιωτίσεως 5α.

Ο χαρακτῆς Π. Κελαϊδῆς, ὁ πόσον ἐκτιμώμενος διὰ τὰ καλλιτεχνήματά του ἐνεκατεσταθῆ ὀριστικῶς ἐν ὄδῳ Σταδίου 25.

Ζῦθος Φιξ. Συνιστάται παρὰ τῶν εἰδημόνων ὡς κατ' ἐξοχὴν ἀγνὸς καὶ ὑγιεινός, ὁ Ζῦθος Φιξ.

Πωλεῖται φαρμακεμπορεῖον μετ' ἀδείας. Ἀπευθυντέον εἰς τὸ γραφεῖον Δημοπούλου ἐν ὄδῳ Λυκούργου 14.

B. N. ΡΟΥΤΣΟΥ

Γραμματεὺς τῆς Βιομηχανικῆς καὶ Ἐμπορικῆς Ἀκαδημίας

ΣΤΕΝΟΓΡΑΦΙΑ

(σύστημα Gabelberger-Mindler).

Διδασχομένη ἐν τῇ Βιομηχανικῇ καὶ Ἐμπορικῇ Ἀκαδημίᾳ Ἀθηνῶν.

Συστηθεῖσα διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 16169/15293 ἐγκυκλίου τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας πρὸς τὰ Σχολαρχεῖα καὶ Γυμνάσια τοῦ Κράτους.

Βραβευθεῖσα δι' Ἀργυροῦ βραβείου ἐν τῇ Διεθνείᾳ ἐκθέσει Ἀθηνῶν τοῦ 1903.

«Βιβλίον μεθοδικόν» διὰ τοῦ ὁποῦ εἰς βραχὺν χρόνον μαθηθῆναι τελείως ἢ ταχὺ γράφειν.

Ἐκδόσις Β'. Τεύχος καλλιτεχνικόν. Τμῆ δραχ. 3.

